

Kohn Edit Leendő Első Férjével A Duna-Parton

A képen én vagyok leendő első férjemmel a Duna-parton.

Steiner Ferencet 1933-ban a Lana Rt. Posztó kis- és nagykereskedésben ismertem meg. Én ott tisztviselő voltam, ő pedig az üzletben segéd. Ferit a kollégái nagyon szerették, mert mindig viccelt, és olyan bemondásai voltak, amiken jókat nevettek. Én akkoriban tornázni jártam a hűgommal, volt egy Munkás Testedző Egyesület, az tartott tornaórát minden héten kétszer, este, a

Peterdi utcai iskola tornatermében. Iskolaév végén ez a testedző egyesület a VIII. kerületi Városi Színház termében tartott egy vizsgaelőadást, amire hívhattunk vendégeket is. Én - valahogy ösztönösen - meghívtam Ferit is.

Feri ezután udvarolni kezdett nekem. Óbudán lakott, és mindennap hazakísért. Mindig az Erzsébet téren várt meg, mert ő korábban végzett. Először a Deák térről hazakísért gyalog az Ilka utcába, és utána ment ki villamossal Óbudára. Aztán kijártunk a népszigeti csónakházba, mert a bátyjának, Bélának csónakbérlete volt. Ferivel megkerültük a Lupa szigetet, meg nagy túrákat tettünk, meg néha ott is aludtunk a csónakházban. Meg jártunk a Hajógyári szigetre, ahol volt egy nagy halászcsárda, az Ilkik. Ott nagyon olcsó volt a halászlé és ott vacsoráztunk nagyon sokszor. Feri négy évig udvarolt nekem. Első perctől azt mondta, hogy feleségül vesz, és nem is nézett soha másra. 1938. május 15-én házasodtunk össze a VII. kerületi elöljáróságon, a jegygyűrűmben benne is van a dátum. Az Oktogonon volt egy vendéglő, az esküvő után Béla sógorom ott rendelt vacsorát és a szüleimet is meghívta. Nászútra Feri nem akart menni, de én ragaszkodtam hozzá, így az esküvő után három nappal Mátrafüreden egy panzióban kivettünk egy szobát egy hétre. Emlékszem, 5 pengő volt egy nap a panzióban.